Erkenningsnummer P 802006 *België-Belgique*
P.B.

3190 Boortmeerbeek

2/3954

Tijdschrift voor Heemkunde Folklore en Oudheidkunde
Nieuwsblad van de Hoegaardse Biergilde 'Die Edele Orde van den Moutstock'

Alpaidis

Anno XLVIII nr. 186 1/2012

driemaandelijks maart, april, mei

Afgiftekantoor 3190 Boortmeerbee

Inhoud

Edito en dag van de open kerken met openstelling crypte op zondag 3 juni
Dokter Marleen Finoulst en haar kijk op bier
Uitvoer van Hoegaards bier naar Oosterhout (Breda-Nederland) in het jaar 1600
De allerlaatste getuigen, een **boek** vol herinneringen over de eerste wereldoorlog
De vierkantshoeven te Outgaarden en hun bewoners, de hoeve Lebegge (vervolg)
Zo liepen wij, Hoegaardiers, school te Tienen, juist na de tweede wereldoorlog
Tentoonstelling te Luik over prinsbisschop Ernest van Beieren
Henri-Joseph Paillet, de derde burgemeester van Hoegaarden sinds 1830 (vervolg)
De Reensteen, een nieuw erfgoed**tijdschrift** tussen Hageland en Haspengouw (C. Geens)
Parodie op het nieuwe tijdschrift (Rik Cipers)
Canadezen te Hoegaarden in 1919
Inhoud Alpaidis; 47ste jaargang (2011)

Ver. Uitg. M. DODION, Lelielaan, 34, 3191 Hever

Edito

De 48ste jaargang van ons heemkundig tijdschrift is met de publicatie van dit nummer 186 van *Alpaidis* begonnen. Wij wensen alle lezers veel leesgenot en hopen de inwoners, de gewezen inwoners en de nieuwe inwoners van Hoegaarden te boeien met onze artikels.
Als spreekbuis ook van de *Orde van den Moutstock* kunnen wij in dit nummer de kijk op bier aanbieden van dokter Marleen Finoulst, overbekend dankzij de media. Haar Hoegaardse roots beginnen wij te publiceren in ons tijdschrift *Familieschoon,* spreekbuis van de *Confrérie van de V Notabele Geslachten van Hoegaarden*, tijdschrift dat nu aan zijn 53ste jaargang toe is en zich vooral toelegt op de geschiedenis van de 18de eeuwse Hoegaardse belangrijke families, en als zodanig ook op de genealogie van alle Hoegaardiers. Een abonnement op dit tijdschrift kan trouwens door iedereen genomen worden. In combinatie met *Alpaidis* kost een jaar slechts 20 euro voor de twee tijdschriften samen.
Om te wijzen op het historische belang van de brouwnijverheid publiceren wij ook een schepenakte; ons bezorgd door een attente Nederlandse vorser, die ons contacteerde langs onze website om.
Voor Outgaarden publiceren we al regelmatig in onze nummers, voor Meldert is het nog sporadischer, maar daar wordt aan gewerkt.

De dag van de Open kerken vieren wij mee met de schenking van een overzichtspaneel over de graven in de crypte en een gelegenheidsbrochure (op 3 juni 2012 om 14u30)

De Stichting Open Kerken ontstond in 2007 naar voorbeeld van gelijkaardige initiatieven in Engeland, Finland, Duitsland… Het doel van de Stichting is een netwerk van open kerken te creëren waar veel aandacht is voor het gastvrij onthaal van bezoekers. De primaire functie van deze kerken, namelijk die van gebedsruimte, blijft behouden.
Daarnaast komen de gebouwen ook ter beschikking te staan van een ruimer publiek. Er wordt informatie voorzien voor toeristen en de kerken staan open voor cultureel medegebruik. Op deze manier raakt de gemeenschap opnieuw betrokken bij het religieus erfgoed en hoopt de *Stichting* een toekomst te verzekeren voor dit patrimonium.

Op 3 juni 2012 is er een extra reden om te feesten. De Dag van de Open Kerken is dan immers aan zijn vijfde editie toe

De stichting open kerken is in ons land opgestart door Marc Huynen, nu wonend te Zétrud-Lumay, tevens voorzitter van de stichting.
Het correspondentieadres van deze stichting van openbaar nut is bij ons lid en Hoegaardier en journalist Raymond Billen.

Ludo Collin, eveneens lid van onze kring en van de confrérie is voorzitter van de raad van bestuur van het Centrum voor Kunst en Cultuur (CRKC), en ook hij is een fervent voorstander van het openstellen van onze kerken. Ook hij heeft streekgebonden roots!

Voor de manifestatie van 3 juni bevinden we ons te Hoegaarden in een uitstekende positie omdat onze rococokerk zo goed als enig is in België, onze crypte een zeer rijke geschiedenis herbergt en de stichting open kerken gedreven en gesteund wordt door mensen die zeer kort bij ons staan.

(de crypte in de huidige staat met gesloten, open en beschadigde nissen, gedeeltelijk zicht)

De crypte van de St.-Gorgoniuskerk zal bezocht kunnen worden op zondagnamiddag 3 juni. Om 14u30 is er een historische en genealogische uitleg en om 15u kan in de crypte zelf afgedaald worden; het is een unieke gelegenheid om kennis te maken met dit stukje (normaal) verborgen erfgoed van Hoegaarden

Een reeks initiatieven van Ludo Permentier en Gin Van Nerom (beiden inwijkelingen in Meldert) zullen plaats hebben (vooral) tijdens de maand oktober; de heemkring en de confrérie steunen ook deze manifestatie.

Tentoonstelling kalligrafie en schrijfbenodigdheden
Tentoonstelling van beschreven pompoenen in de Tuinen van Hoegaarden (hele maand, met voorbereiding vanaf maart: uitzaaien van de pompoenen – kweken – beschrijven)
Kalligrafienamiddag voor kinderen in de Openbare Bibliotheek 6 oktober
Kalligrafieworkshop voor volwassenen in de Openbare Bibliotheek 12 oktober
Twitterwedstrijd voor jongeren
Demonstratie- en vertelnamiddag met oud schrijfgerei voor bejaarden in Villa Hugardis – 16 oktober
Workshop dichten met kinderen (op voorwerpen die in een boom worden gehangen op zaterdag 27 oktober) met medewerking van de lagere scholen
Vertel- en poëzieavond in de sprookjesachtig verlichte tuinen van Hoegaarden op woensdag 31 oktober, vanaf 6 uur
Wandelpad: Paarden en poëzie in Babelom (hele maand) – gedichten en foto's uit het boek van Jozef en Lodewijk Deleu - met poëziewedstrijd vanaf april, gedichten geselecteerd door Verba – openingswandeling met Brabantse trekpaarden
Kalligrafiedemonstratie op verkiezingsdag aan de sporthal
Voorleesavond door Hoegaardse auteurs in Café De Brem
Tentoonstelling: woorden in steen gekapt
Tentoonstelling oude geschriften in het klooster van de zusters van Mariadal
Thematentoonstelling van boeken over Hoegaarden in de Openbare Bibliotheek
Uitnodiging aan iedere bewoner om enkele woorden over zichzelf op papier te zetten en aan het venster te hangen

Workshop schrijven op gevoel
Workshop zakelijk schrijven
Workshop literair schrijven
Filmpjes van Hoegaardiers die schrijven (dokter, gemeentesecretaris, juf van het eerste leerjaar, journalist, pastoor, weblogger,…)

Ludo Permentier is de man die o.a. elk jaar te zien is bij het groot Nederlands dictee als jurylid. En elke week kan men hem lezen in *Woorden weten alles*, de taalrubriek van het dagblad *De Standaard;* Ludo is verbonden aan de UGent en aan de Nederlandse Taalunie

Gin Van Nerom is o.a. kalligrafe en stelde vorig jaar tentoon in het vernieuwde gemeentehuis; zij is ook lid van de *Confrérie van de V Notabele Geslachten van Hoegaarden.*

Dokter Marleen Finoulst en haar kijk op bier.

Dokter Marleen Finoulst (12 april 1962) is arts, journaliste, auteur en tevens bekend als hoofdredacteur van de gezondheidsmagazine *Bodytalk*, vaste medewerker van *Knack* en *Trends* en vaste huisdokter van *De Zevende Dag.* ***Zij is dochter van Jules Finoulst, zoon van Arthur Finoulst en Vandenbempt Victorine van Hauthem***[1]

Na drie jaar werk als huisarts en een jaar werk als arts in een broussehospitaal in Afrika, maakt ze de overstap naar de media. Eerst halftijds, in combinatie met klinisch werk, maar na een jaar kiest ze resoluut voor een perscarrière.

Ze begint in de medische vakpers, maar is later ook te zien en te horen in Zonder Voorschrift op TV1 en, op Radio 2, in het programma Huisraad. Momenteel coördineert ze bij Roularta een aantal medische publicaties en is ze journaliste bij Knack. Ze schreef onder meer de bestseller Vrouwen, humeuren en hormonen met Myriam Van Moffaert, De Borstkankerplaag met Jaak Janssens, Allergie en Milieu met Patrik Vankrunkelsven, De prostaat. Lust en leed, met Peter Van Erps. Testosteron, de pikorde, met Dirk Vanderschueren is in voorbereiding **(met dank aan Raymond Billen)**

Een drank met geschiedenis, de kijk op bier van een dokter met 'Hoegaardse' roots

Bier vindt zijn oorsprong in het oude Mesopotamië, het Tweestromenland tussen Eufraat en Tigris. Daar werden stenen platen gevonden met primitieve afbeeldingen van een brouwproces; de platen dateren van omstreeks 6000 v. C. Het volgende spoor leidt naar Babylon, waar Koning Hammurabi 2000 jaar v.C. bepalingen opstelde met betrekking tot het brouwen en schenken van bier.

[1] Voor een eerste kennismaking met de genealogie Finoulst verwijzen wij naar het nummer van Familieschoon dat gelijktijdig met deze Alpaidis verschijnt

In het Oude Egypte hadden de farao's het bierbrouwen onder de knie, getuige daarvan de overblijfselen van bierkruiken met een inhoud van maar liefst 3,5 liter.

De Romeinen hielden het liever op wijn, maar in gure streken waar druiven weinig kans maakten, gingen ze graan verbouwen. Van dat graan werd een soort bier gebrouwen. Na de val van het Romeinse Rijk gingen de geestelijken zich met bier brouwen bezighouden. Recepten van hun 'geestrijke' drank werd later teruggevonden op perkamentrollen.

Bier brouwen bleef binnen de kloostermuren tot in de Middeleeuwen. Het drinken van bier werd toendertijd zeker niet als schadelijk ervaren. Integendeel zelfs. In bepaalde kloosters zouden de nonnen meer dan 5 liter bier per dag gedronken hebben of hadden ze althans recht op die hoeveelheid!
Vanaf de Middeleeuwen schoten de brouwerijen in onze contreien als paddestoelen uit de grond en werd bier een populaire volksdrank. De brouwerij De Horen in Leuven, de latere brouwerij Artois, werd in die periode opgericht, meer bepaald in 1366. De bouwers verenigden zich in gilden en vormden machtige groepen. Het Brouwershuis op de Grote Markt in Brussel, waar tot op vandaag de Confederatie der Brouwerijen van België gevestigd is, stamt uit die gilden-periode.

1880 is een keerpunt in de geschiedenis van het bier. Dan ontdekt de Franse natuurkundige Louis Pasteur dat de smaak van bier afhangt van een goede gisting en het gebruik van bepaalde gistfamilies. Voortaan kon bier gebrouwen worden met een bepaalde vooraf bepaalde smaak. Meer nog, ontdekte Pasteur dat dranken kunnen bewaard worden door ze te verhitten tot 70°C, want bij die temperatuur worden alle micro-organismen in het bier geïnactiveerd (pasteurisatie).

De bloeiende brouwersnijverheid in de lage landen kreeg een paar rake klappen tijdens de twee wereldoorlogen. Gebrek aan grondstoffen en personeel leidden tot de sluiting van diverse brouwerijen. Na de Tweede Wereldoorlog bleven in België nog een kleine 1.000 brouwerijen over. Vele daarvan zijn ondertussen verdwenen of opgekocht door grotere. Vandaag telt ons land nog een honderdtal brouwerijen.

Bier als geneeskrachtige drank

In het Oude Egypte en het Oude Griekenland werd aan bier allerlei geneeskrachtige eigenschappen toegedicht. Bier werd gebruikt tegen huidaandoeningen, om koorts te doen zakken, om de eetlust op te wekken of als kalmeermiddel.We moeten wachten tot het begin van de twintigste eeuw vooraleer mensen gaan beseffen dat bier drinken ook kwalijke gevolgen kan hebben. Bier werd voortaan niet langer aanzien als remedie, maar als ziekmaker bij overdreven gebruik.

In de laatste decennia is er opnieuw belangstelling voor de positieve effecten van bier op de gezondheid. Een belangstelling die voortspruit uit de 'French paradox': ondanks hun dagelijks wijngebruik, worden Fransen minder geconfronteerd met hartinfarcten en verstoppingen van de kransslagaders. Talloze onderzoeksgroepen hebben zich over dit fenomeen gebogen en kwamen tot de conclusie dat matig wijn drinken het risico op hart- en vaatziekten vermindert. Vergelijkende studies met bier en wijn, toonden aan dat bier dezelfde gunstige invloed heeft op hart en bloedvaten, op voorwaarde dat het met mate gedronken wordt. Het gunstige effect van zowel bier als wijn buigt om in negatieve zin wanneer bepaalde hoeveelheden overschreden worden

Trop is teveel

Overmatig bier of wijn drinken is ongezond, daarover bestaat geen discussie. Vanaf een alcoholconsumptie van meer dan 80 gram zuivere alcohol per dag (80 gram komt overeen met 6 tot 8 consumpties; bijvoorbeeld twee liter bier) loopt de drinker het risico op levercirrose, een zeer ernstige onomkeerbare aantasting van de lever die fataal afloopt. Zeker wanneer het overmatig drinken gecombineerd wordt met slechte voedingsgewoonten.

U hoeft evenwel niet zoveel te drinken om risico's te lopen. Regelmatig alcoholgebruik houdt zekere gevaren in: het risico op verkeers- en werkongevallen neemt toe, de drinker vertoont ongepast sociaal gedrag, heeft zichzelf minder onder controle, kan zich moeilijk concentreren en is voortdurend vermoeid vermits alcohol de slaap stoort.

Wanneer we het hebben over gezond gebruik van alcohol, dan ligt de maximale toelaatbare dagelijkse hoeveelheid uiteraard ver onder de 80 gram per dag

Gezond voor hart en bloedvaten

In vergelijking met geheelonthouders en met zware drinkers, blijkt matig drinken de kans op hart- en vaatziekten te verminderen evenals de dood door hart- en vaatziekten. Dat is aangetoond in tientallen studies waaraan enkele honderdduizenden mensen deelnamen.

Dit beschermend effect is hoogstwaarschijnlijk een effect van de alcohol zelf, omdat men het in gelijke mate vaststelt bij bier- en wijndrinkers en bij drinkers van sterke drank.

De ontwikkeling van hart- en vaatziekten wordt in de hand gewerkt door de aanwezigheid van risicofactoren, zoals roken, hoge bloeddruk, een hoog cholesterolgehalte, suikerziekte, overgewicht, enz. Vermoedelijk buigt een matige alcoholconsumptie enkele van deze risicofactoren voor hart- en vaatziekten in gunstige zin om. Uit wetenschappelijke studies is gebleken dat matig drinken vooral het cholesterolgehalte en de stolling in gunstige zin beïnvloeden. Wat het vetmetabolisme betreft, ziet men een lichte afname van de 'slechte' cholesterol (LDL-cholesterol) en in het stollingsmechanisme vermindert de concentratie van fibrinogeen, dat is de stof die verantwoordelijk is voor de vorming van bloedklonters. Het gaat hier weliswaar om beperkte invloeden die verder onderzocht moet worden.

Veel bier gaan drinken om de cholesterolwaarde te doen dalen of om klontervorming tegen te gaan, houdt absoluut geen steek. Eens het stadium van fijnproever voorbij, gaat het met deze risicofactoren terug de verkeerde kant op

Wat is matig drinken?

Blijft natuurlijk de vraag hoeveel je maximaal mag drinken terwijl je toch nog kan profiteren van het gunstige effect op hart en bloedvaten. Of met andere woorden, wat betekent 'matig drinken' uitgedrukt in aantal glazen?

Op deze vraag geven verschillende onderzoeksgroepen helaas een verschillend antwoord. Over de grens tussen protectie en risico bestaat tot op heden namelijk geen consensus. Sommige wetenschappers leggen de maximale hoeveelheid op twee consumpties per dag, anderen op drie of op vier en een enkeling zelfs op zes glazen per dag! Deze verschillende drempelwaarden worden telkens onderbouwd met wetenschappelijke studies.

Het enige wat we met zekerheid kunnen zeggen is dat de meeste onderzoeken wijzen in dezelfde richting, namelijk dat matig drinken het risico op hart en vaatziekten en de sterfte door deze ziekten vermindert. Of je daarvoor één, twee, drie of vier glazen per dag mag drinken, is niet duidelijk.

De Wereldgezondheidsorganisatie legt de lat op 21 consumpties per week voor mannen (drie glazen per dag) en op 14 consumpties per week voor vrouwen (2 glazen per dag). Vrouwen zijn gevoeliger voor alcohol dan mannen en worden sneller risicodrinkers. Bij vrouwen neemt de alcoholconcentratie in het bloed sneller toe dan bij mannen bij het drinken van dezelfde hoeveelheid.

Alcoholpromillage (%0) per aantal glazen bier per uur, voor mannen met een lichaamsgewicht van respectievelijk 60 kg en 80 kg.

aantal glazen	*promillage na 2 uur*		*promillage na 3 uur*		*promillage na 4 uur*		*promillage na 12 uur*	
	60kg	80kg	60kg	80kg	60kg	80kg	60kg	80kg
2	0,3	0,1	0,1	0	0	0	0	0
3	0,5	0,3	0,3	0,2	0,2	0	0	0
4	0,7	0,5	0,6	0,3	0,4	0,2	0	0
5	1,0	0,7	0,8	0,5	0,7	0,4	0	0
6	1,2	0,8	1,0	0,7	0,9	0,5	0	0
7	1,4	1,0	1,3	0,9	1,1	0,7	0	0
8	1,7	1,2	1,5	1,1	1,4	0,9	0	0
9	1,9	1,4	1,8	1,2	1,6	1,1	0,4	0
10	2,2	1,6	3,0	1,6	1,9	1,3	0,7	0

Alcoholpromillage (%0) per aantal glazen bier per uur, berekend voor vrouwen met een lichaamsgewicht van respectievelijk 55 en 70 kg.

aantal glazen	promillage na 2 uur		promillage na 3 uur		promillage na 4 uur		promillage na 12 uur	
	55kg	70kg	55kg	70kg	55kg	70kg	55kg	70kg
2	0,5	0,3	0,4	0,2	0,2	0	0	0
3	0,9	0,6	0,7	0,5	0,6	0,3	0	0
4	1,2	0,9	1,1	0,8	0,9	0,6	0	0
5	1,6	1,2	1,4	1,1	1,3	0,9	0	0
6	2,0	1,5	1,8	1,3	1,7	1,2	0,5	0,3
7	2,3	1,8	2,2	1,6	2,0	1,5	0,8	0,6
8	2,7	2,1	2,5	1,9	2,4	1,8	1,2	0,8
9	3,0	2,3	2,9	2,2	2,7	2,0	1,5	1,1
10	3,4	2,6	3,3	2,5	3,1	2,3	1,9	1,6

Opmerkingen:
Het alcoholgehalte in het bloed wordt naast geslacht en lichaamsgewicht in mindere mate beïnvloed door:
de aard van de alcoholische drank;
de snelheid van de spijsvertering;
andere individuele verschillen.

Alcohol en kanker

Er bestaat een nauw verband tussen de voedingsgewoonten en het ontstaan van bepaalde types van kanker. Een voeding rijk aan verzadigde vetten verhoogt bijvoorbeeld het risico op dikdarm- en prostaatkanker, terwijl een vezelrijke voeding de kans op deze kankers juist vermindert.
De invloed van alcohol op het ontstaan van kanker is totnogtoe niet uitgebreid onderzocht. De studies die gevoerd zijn geven wel reeds enkele trends aan. Zo blijkt een hoge alcoholconsumptie vooral het risico op kankers van het spijsverteringsstelsel te verhogen, maar echt duidelijk is deze relatie nog niet.

Het risico op borstkanker verhoogt

De enige kwaadaardige tumor waarvoor het verband met alcohol reeds uitvoeriger onderzocht werd, is borstkanker. Vooral matige en zware drinkers zouden een verhoogd risico op borstkanker lopen, terwijl het effect van een beperkte alcoholconsumptie op het borstkankerrisico nog onduidelijk is. Over de invloed van wijn, bier en sterke drank afzonderlijk, is het tot op vandaag eveneens koffiedik kijken. De beschikbare onderzoeksresultaten suggereren dat er weinig verschil bestaat in type drank wat het borstkankerrisico betreft.

Enkele omvangrijke studies brengen een lineaire relatie aan het licht tussen alcohol en borstkanker: hoe meer gedronken wordt, hoe groter het risico. Vrouwen die dagelijks tussen 30 en 60 gram alcohol drinken (2 tot 5 glazen per dag) lopen 41% meer kans op borstkanker dan vrouwen met een gelijkaardig risicoprofiel die geheelonthouder zijn. Ter vergelijking: vrouwen waarvan de moeder borstkanker had, lopen 50% meer risico om de tumor te ontwikkelen.

Het aantal gevallen van borstkanker dat op rekening kan geschreven worden van een regelmatige alcoholconsumptie bedraagt niet meer dan 2%. In 98% van de gevallen van borstkanker moet de oorzaak elders gezocht worden. Alcohol is dus een zeer beperkte risicofactor voor borstkanker. Het ontraden van alcohol op grote schaal zou dan ook weinig impact hebben op het voorkomen van borstkanker in de bevolking. Bovendien blijken de voordelen van een lichte tot matige alcoholconsumptie op hartziekten en de sterfte door hartziekten het risico op borstkanker te compenseren.

Effecten van frisdrank op de gezondheid

Over de relatie tussen niet-alcoholische dranken en gezondheid bestaat veel minder wetenschappelijk onderzoek. Zeker is dat veelvuldig gebruik van frisdranken en fruitsappen het risico op overgewicht doet toenemen. Overdreven consumptie van frisdranken wordt beschouwd als één van de belangrijkste oorzaken van overgewicht bij kinderen. Zwaarlijvigheid vormt een ernstig gezondheidsprobleem in onze samenleving. In België is

momenteel 30% van de volwassen bevolking te dik en hun aantal blijft toenemen. Van de lagere schoolkinderen is 11% te dik. Met artificiële zoetstoffen en light frisdranken zal men de zwaarlijvigheid-epidemie niet kenteren. Artificiële zoetstoffen hebben zelf wel een laag caloriegehalte, maar ze versterken het hongergevoel waardoor men toch weer meer gaat eten.
Tafelbier: een gezond alternatief
Een goed alternatief voor softdrinks zijn de traditionele tafelbieren. Tafelbieren die vroeger op elke gezinstafel stonden, zijn met de jaren verdrongen door softdrinks. Nochtans bevatten tafelbieren in vergelijking met frisdrank veel minder geraffineerde suikers en versterken ze het hongergevoel niet. Tafelbieren hebben een laag caloriegehalte en hun alcoholgehalte varieert van 1 tot 4 volumeprocent, waardoor men ze kan onderbrengen in de categorie alcoholarme en lightbieren

Wat is een bierbuik?

Vier glazen pilsbier bevatten half zoveel calorieën als vier glazen frisdrank. Zware bieren, wijn en sterke drank bevatten veel meer calorieën dan pils. Van pils gaat men dus niet noodzakelijk verzwaren, hetgeen bevestigd wordt in onderzoek omtrent obesitas en biergebruik.

De idee dat bier dik maakt, vindt waarschijnlijk zijn oorsprong in de leef- en eetgewoonten die fervente pilsdrinkers aan de dag leggen. Bier drinken scherpt namelijk de honger aan en tegelijkertijd versoepelt alcohol de controle op eigen eetgedrag. Zware bierdrinkers gaan zich meestal ook te buiten aan vettige, calorierijke spijzen (snacks, frieten, bierworstjes, nootjes, enz.) en nemen doorgaans weinig lichaamsbeweging. Uit onderzoek blijkt bovendien dat het lichaam van mensen die veel bier drinken minder vet verbrandt. Waarschijnlijk heeft het lichaam de neiging om eerst de alcohol te verbranden. Het overtollige vet moet dan ergens heen en wordt opgestapeld bovenop de buikspieren. Het resultaat is bekend.

De zogenaamde bierbuik is dus geen direct gevolg van de hoge bierconsumptie, maar van de daarmee gepaard gaande ongezonde eet- en leefgewoonten in combinatie met de verminderde vetverbranding door het lichaam

Uitvoer van Hoegaards bier naar Oosterhout (Breda) in het jaar 1600[2]

(Maurice Dodion en Wasily Pedjko)

Economisch kunnen er van Hoegaarden rond 1600 hoofdzakelijk drie zaken aangegeven worden die de Luikse enclave zeer interessant maakten. Hoegaarden bevond zich op een economisch kruispunt van het traject tussen Sint-Truiden, één van de goede steden van het prinsdom Luik (zie de kaart verder in dit nummer bij de tentoonstelling over Ernest van Beieren) en Namen en de as Tienen-Luik. Ten tweede was er de politieke identiteit va Hoegaarden. Doordat het een enclave was, speelde Hoegaarden niet zelden het spel van de oportunitiet: het dreef handel met wie het best uitkwam, met Brabant en/of met Luik, zowel invoer als uitvoer. Tenderde is er de uitvoer van koren, bier en wijn. Zeker op het vlak van het bier was er een band met Antwerpen, daar deze stad de toenmalige economische centrumpolis was.[3] Grote hoeveelheden bier werden naar andere Steden in Brabant, Vlaanderen, de

[2] Met dank aan de heer Stan Bol uit Oosterhout voor deze waardevolle mededeling
[3] Knapen Luc en Valvekens Patrick, De palmezelprocessie, Een (on)bekend West-Europees fenomeen?, Peeters-Leuven, 2006, p. 19-20

Noordelijke Nederlanden en Wallonië uitgevoerd door Antwerpen, Brugge, Brussel, Leuven, Hoegaarden, Lier, Mechelen, Menen, Tienen en Zoutleeuw.

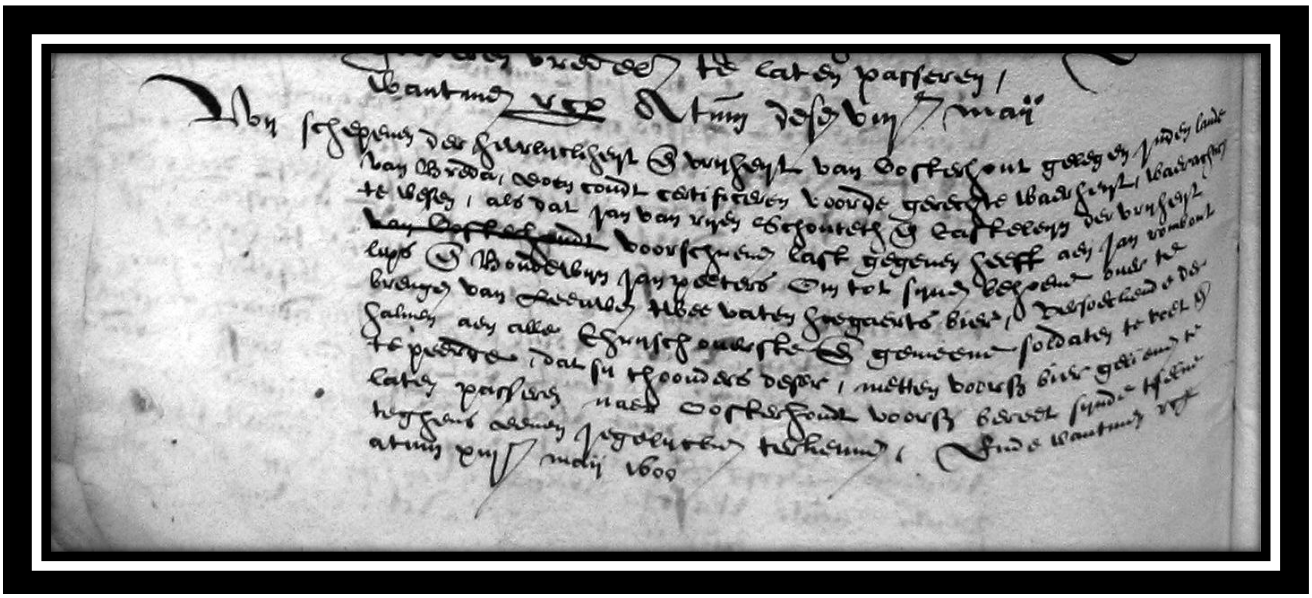

(Rat Tilburg, archief Oosterhout; archiefnummer 2006 schepenbank, inventarisnummer 376, folio 15).

'Wij schepenen der herenscheijt ende vrijheijt Oosterhout gelegen inden landt van Breda,
doen condt certificeren voor de gerechte waerheyt, waerachtich
te wesen, als dat Jan van Rijen schouteth ende casteleijn der vrijheijt
~~van Oosterhaudt~~ voorschreven last gegeven heeft aen Jan Rombout
Lups ende Boudewijn Jan Peeters om tot sijnen behoeve ***over te***
brengen van Leeuwen (Zoutleeuw) twee vaten Hoegaerts bier, *versoeckende der-*
halven aen alle Chrijschoversten ende gemeenen (officieren en gewone)soldaten te voet ende
te peerde, dat sij thoonders deser, metten voors(egde) bier gelieven te
laten passeren naer Oosterhoudt voors(egd) bereed sijnde tselve
teghens eenen iegelijcken tekennen. Ende wautmen rch
actum XIII maij 1600.' (datum van de schepenakte: 13 mei 1600)

Het is wel merkwaardig. In die tijd was het bepaald onveilig om te reizen en zeker voor een paar vaten bier. Ook al was één vat Hoegaards bier 130 liter! Hier in Oosterhout, waren ook een aantal brouwerijen maar de schout gaf toch voorkeur aan Hoegaarden.
Die schout, Jan van Rijen, was een bemiddeld man en geld speelde geen rol. Hij was ook wel sluw.
Rond 1600 trokken veel Oosterhoutse burgers weg i.v.m. de onveilige toestanden en hij maakte daar gretig gebruik van door de landerijen van die mensen goedkoop op te kopen.

De vaten Hoegaards bier worden ingevoerd vanuit Zoutleeuw en niet vanuit Antwerpen! Er werd trouwens in Zoutleeuw in de 16de eeuw wijn ingevoerd vanuit Hoegaarden en ook bier, ondanks ook daar de eigen productie.

Zopas verschenen in het kader van de herdenking van de eerste wereldoorlog (1914-1918)

De ‘Grote Oorlog’ zoals onze (over)grootouders de eerste wereldbrand steevast noemden is aan herdenking toe binnen twee jaar. Maar als we de publicaties van de laatste maanden op een rijtje zette blijkt de oogst al binnen te zijn! Dat is natuurlijk niet noodzakelijk negatief, zeker niet met deze publicatie, al is het maar omdat er aan gewerkt is door **Dirk Haegemans** uit Meldert en omdat **Yvonne Steenwinckels** uit Outgaarden, geboren in 1910, en nu verblijvend in Villa Hugardis, er in optreedt.

In het kader van het Canvasprogramma werden te Hoegaarden **kinderen** uit die oorlogstijd geïnterviewd: Victor Muyters (Meldert, 1910-2011) en Yvonne Steenwinckels (Outgaarden, 1910). Het film- en klankmateriaal, in de loop van 2009 verzameld, wordt later benut voor een tv-reeks. 43 gesprekken werden eruit te boek gesteld door Philip Vanoutrive, en niet persoon per persoon weergegeven, maar wel per thema.

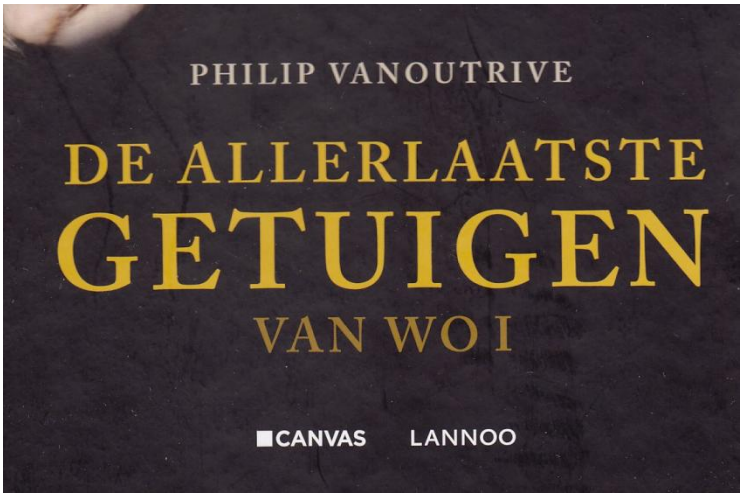

Yvonne (Genieke) vertelt over haar oorlogsjeugd op de grote hoeve Steenwinckels te Outgaarden. Hoe ze met haar grootmoeder naar de markt in Tienen ging om boter te verkopen en hoe ze daar ook zag dat veel mensen het geld niet hadden om iets te kopen. Hoe ze met een Duits militair, Wilhelm, werd meegenomen naar de veldkeuken: een keuken op wielen, een wonder.
Yvonne heeft bepaalde herinneringen opgetekend onder de titel *'Het mooiste moment*.' 'Ik heb er veel. Ik ben daar dankbaar om geweest. De meeste andere kinderen hebben honger en miserie gekend.' *Even begon het te spannen, toen de Duitsers binnenvielen. 'Ze namen oom Gustaaf mee, en ons veulen. Maar onderweg naar Goetsenhoven hebben ze hen vrijgelaten.'*

Het boek 'De allerlaatste getuigen van WOI', uitgegeven door Lannoo, is in voorraad bij Plato in Tienen. (24.99 euro)

Het boek is verschenen in november 2011 aan de hand van TV opname voor Canvas (2009)

De vierkantshoeve en haar bewoners te Outgaarden: De hoeve Lebegge

(Maurice Dodion en Wasily Pedjko)

De gebeurtenissen van november 2011 !
Een bijgebouw van de hoeve ging in de vlammen op. De eerste brand in de vierkantshoeve aan de Boterstraat werd donderdagavond 3 november 2011 rond 20uur gemeld. De bewoner stelde bij zijn thuiskomst vast dat er rook kwam uit een van de opslagschuren. Op de locatie

zou op het gelijkvloers wat houten spullen hebben vuurgevat. De eigenaar bluste de brand en de brandweer van Tienen kon zich beperken tot een controle. Van schade was amper sprake. Maar de maandagavond daarop omstreeks 20uur was het opnieuw zover. Ditmaal was de impact veel groter. De binnenkant en het dak van de stallingen naast het woonhuis van de eigenaar gingen in de vlammen op. Het huis zelf en het aanpalende pand dat net was verkocht, liepen geen schade op.

Situering

(Foto vanuit de Boterstraat richting Kerkstraat)

(Luchtfoto, met op de achtergrond de hoeve Loriers)

datum van de vergroting van de schuur

De hoeves in de Boterstraat aan de kant van de kerkstraat rond 1860:

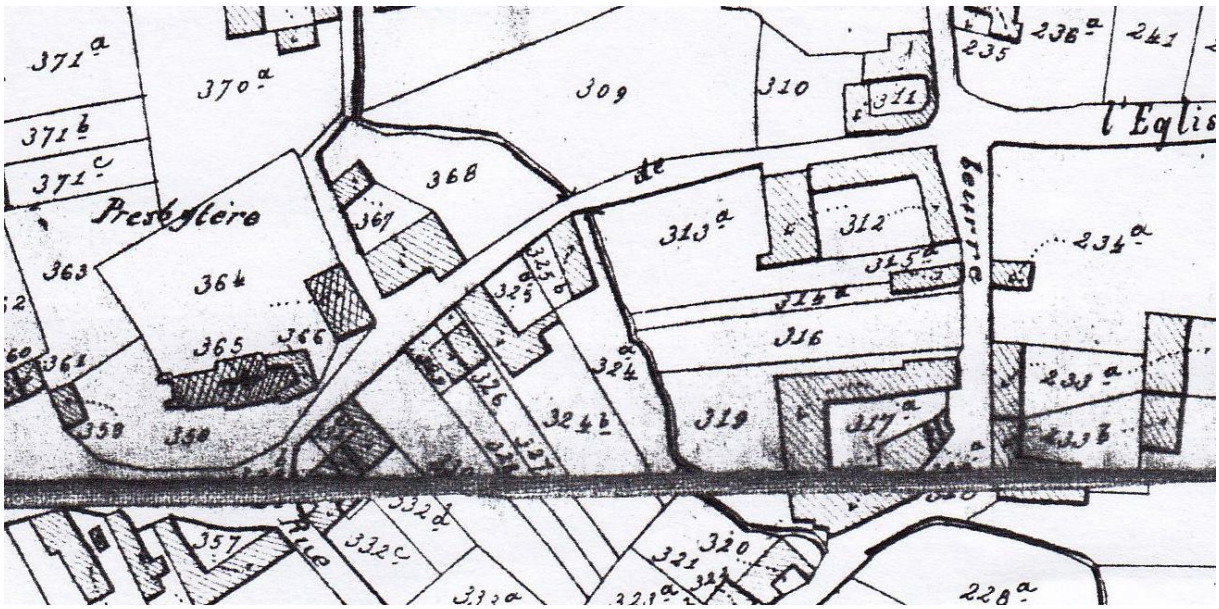

(*Popp, ca. 1860, art. 832)*

312/313 is Loriers Philippe Jacques, landbouwer(hoek Boterstraat-Kerkstraat

317a is Hancet (Hanset) Lambert, landbouwer, de echtgenote Anne Marie Houbar[4], Outgaarden; 318a is brouwerij (het geheel is nu hoeve Lebegge)
233 233b: (art 1029 en 1031): Vanherberghen Rosalie, lb., Outgaarden en Vanherberghen J.B., lb., Hoksem (woonhuis en schuur in twee gedeeld)

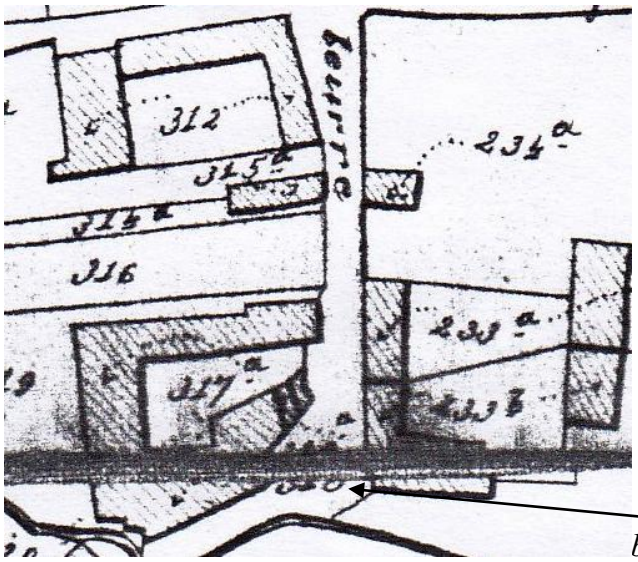

brouwerij E318(huidige hoeve Lebegge)

[4] Hanset Lambert(Outg. 782- 01.04.1857) was zoon van François Hanset van Piétrain; deze was getrouwd met Thérèse Elisabeth Snijders op 21.07.1771; hun enig kind en zoon was Lambert
Houbar Anne Marie overleed op 71 jarige leeftijd (16.04.1851), zij werd geboren te Lumay op 29.11.1778

E318, of de toenmalige brouwerij

(wordt vervolgd)

Inhoud Familieschoon (53ste jaargang, nr. 39 (NR), 1/2012

Edito en jaarprogramma, met deelname aan; de grote genealogiebeurs 'Généatica 2012' te Wavre op za. 6 en zo 7 oktober 2012 in het stadhuis; iedereen welkom
De genealogie Sweerts herschreven (*Dr. Gilbert Vandenbempt)*
Merkwaardige foto's uit het fotoalbum van Dr J.B. Van Nerum (*Maurice Dodion en Wasily Pedjko)*
De bloedverwanten van Anne Maryssael, echtgenote van J.B. Van Nerum *(Maurice Dodion en Wasily Pedjko)*
Pastoor Charles Van Nerum van Gottechain en de emigratie naar de VS in de 19de eeuw *(Maurice Dodion en Wasily Pedjko)*
Aanvullingen bij de genealogie Putzeys (*Maurice Dodion en Wasily Pedjko)*
Het huurcontract Smeyers – Putzeys van 1842 (*Maurice Dodion en Wasily Pedjko)*
De genealogie Finoulst (*Maurice Dodion en Wasily Pedjko)*
Familienieuws: het overlijden van Rosa Van Nerum
Openstelling van de crypte op zondag 3 juni, een niet te missen familiegebeurtenis (*Maurice Dodion en Wasily Pedjko)*

Zo *liepen* wij, Hoegaardiers, school te Tienen juist na de tweede wereldoorlog

(Dr. Willem Loosen)

Eerste rij : Van links naar rechts : Jules Cipers, Roland Moreau, Frans Covens, Henri Steenwegen, Karel Vandenbosch, Roger Stockmans en August Struyf. Tweede rij : Gaston Denhaen, Roger Kinnaes, Willy Vanex, De Heer Directeur H. Frederickx, Jan Vanhulst, Richard Steenwegen en Willem Loosen.

De Hoegaardse kolonie in het Onze Lieve Vrouwe college te Tienen was destijds zeer sterk. Er zaten verstandige kleppers bij. Primussen als Willy Vanex en Jules Cipers, de latere gemeentesecretaris en anderen als Karel Ausloos, de gebroeders Covens, Karel Vandenbosch, Jan Vanhulst, Roland Moreau, Richard Steenwegen, de broers Kinaes, A. Kinaer. Het grote samenhorigheidsgevoel werd in de hand gewerkt door het gemeenschappelijk vervoer. Door de schaarste waren fietsen uit het straatbeeld verdwenen. Onderdelen en vooral banden waren er helemaal niet. Het openbaar vervoer moest dus uitkomst bieden. Dit vervoer kreunde echter zelf onder de gevolgen van de oorlog. De autobuslijn Hoegaarden-Tienen werd uitgebaat door de familie Van Mullem uit Roosbeek. Twee vehikels werden ingezet. De eerste, de 'Parisien', was op een onverklaarbare wijze vanuit Parijs in deze Brabantse hoek beland. Achteraan was een open balkon aangebracht. Het was slechts afgesloten met een metalen kettinkje. Dit balkon had het voordeel dat men er in de bochten kon op- en afspringen tot grote woede van de autobusontvanger. Het reservewiel was bovendien op dit balkon geplaatst, zodat er als het ware gevochten werd om op die prima uitkijkpost te kunnen postvatten. De ontvangers waren niet bepaald zachtaardige kerels voor de collegejeugd. De meest bekende onder hen, Maurits, alias 'Bakkes', sloeg duchtig met z'n houten ticketkistje op onze hoofden, als wij te opdringerig werden. Hij kon echter de dagelijkse bestorming van het balkon niet beletten. De tweede autobus heette 'den Duits'. Was het een Wehrmacht-reliek? Ik weet het niet. Zeker was

dat 'den Duits' totaal versleten was. Hijgend en puffend kreunde het spul de heuvel naar Hoegaarden op. Geregeld bleef het staan om naar adem te hap-pen, 's Winters was de Tienentocht een kouwelijke bedoening. Op het Parisienbalkon floot de wind ons om de oren. In de passagiersruimte van 'den Duits' infiltreerde de koude luchtstroom langs gaten en reten in de vloer. Er liep een 'ijzig gordijn' doorheen de autobus. Voor de jongeren van de twee onderwijsnetten golden strenge apartheidsregels. De officiële school bedreigde immers ons zieleheil, Aan de ene kant zaten dan ook de 'mannen' van het college, de talrijkste groep, aan de andere de 'mannen' van het atheneum. Woorden werden vrijwel niet gewisseld.[5]

Leerrijke tentoonstelling in het Grand Curtius te Luik (18 november 2011-20 mei 2012)[6]

(Maurice Dodion en Wasily Pedjko)

Vierhonderd jaar geleden overleed de Luikse **prinsbisschop Ernest van Beieren (1581-1612).** Gelegenhied voor de stad Luik om in het 'Grand Curtius' een tentoonstelling op te zetten. Zijn bewind was van cruciaal belang voor het prinsdom in een tijd dat Europa, godsdienst, wetenschap en industrie niet dezelfde betekenis hadden als vandaag. De prinsbisschop en de medewerkers die hij uitgekozen had neigden naar een nieuwe modernitiet. Dat alles wordt mooi overzichtelijk in woord en beeld gebracht op deze prachtige locatie van de woensdag tot de maandag. In dit museum is de dinsdag sluitingsdag!

Eén van de vele portretten van Ernest van Beieren

Hoger hadden we het over de uitvoer van Hoegaards bier in 1600, de periode van Ernest van Beieren, opvolger van prinsbissop Gerard van Groesbeeck die op 29 december 1580 overleed.

1Luikse jongedame (1600)

[5] Een nog uitgebreider relaas over die Hoegaardse kolonie in het college 1945-46 is te vinden in Stijnen M., Honderd Tiense Collegejaren, 1989, p. 176-7

[6] Zie speciaal nummer van *Liège Museum, Bulletin des musées de la ville de Liège hors série, 11-2011*, drietalig en mooi geïllustreerd;
Xhayet G. en Halleux R. (red.), Ernest de Baviére (1554-1612) et son temps, L'automne flamboyant de la Renaissance entre Meuse et Rhin, uitgave Brepols, Turnhout, 2011, 340 p .

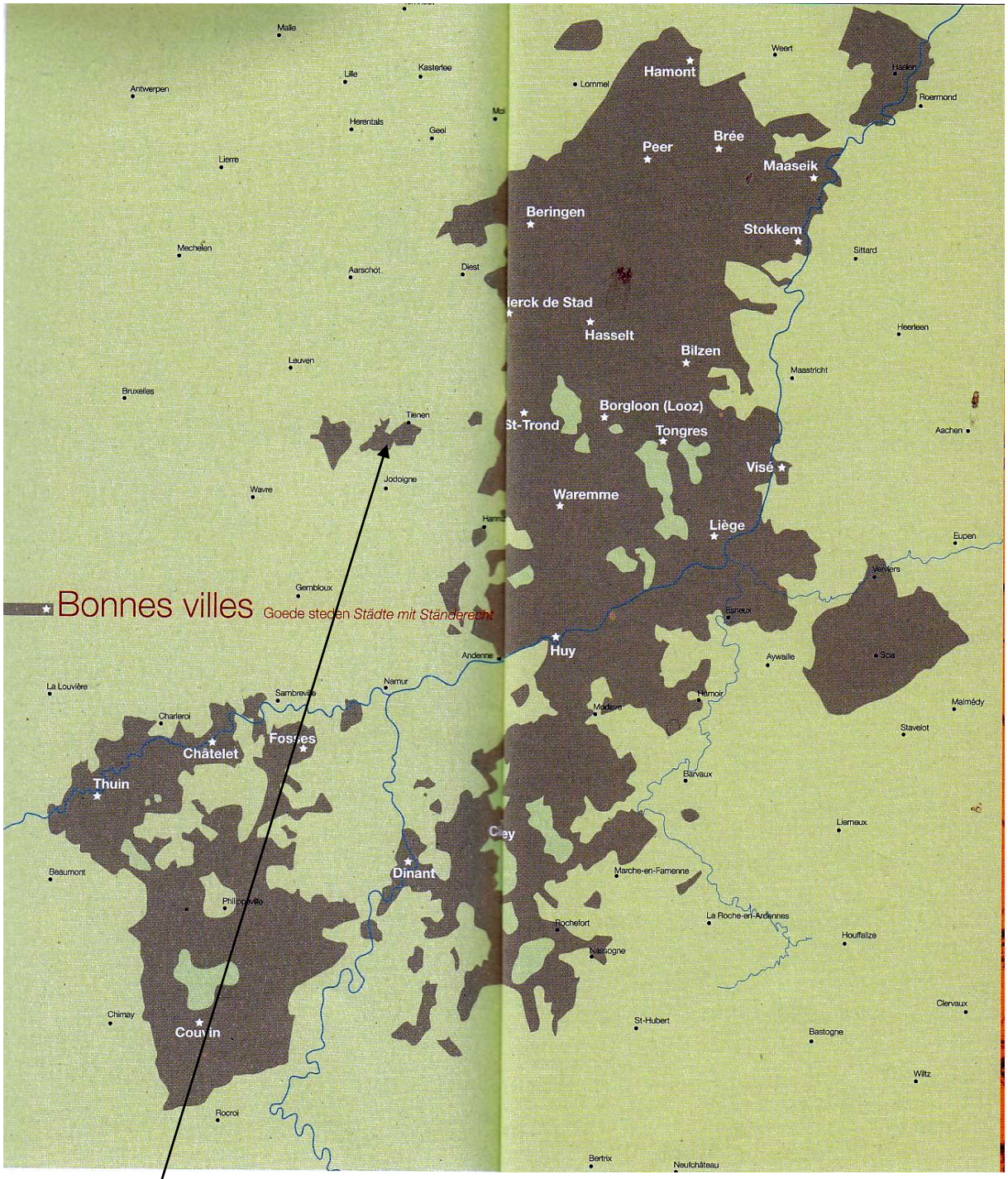

De Vrijheid Hoegaarden (de vlek links van Hoegaarden is Tourinnes/Beauvechain, eveneens Luikse enclave, de meier van Hoegaarden had dezelfde functie in Tourinnes/Beauvechain)

Henri-Joseph Paillet, de derde burgemeester van Hoegaarden na de onafhankelijkheid van België (vervolg)

(Maurice Dodion en Wasily Pedjko)

Algemeen overzicht van zijn politieke loopbaan en zijn burgemeesterschap van 1849 tot 1853

Henri-Joseph Paillet

Hij werd geboren te Piétrebais op de hoeve Crécourt in 1802 en stamde langs zijn moeder uit de V Geslachten van Hoegaarden (huis van de Groene Klaver), zodat hij de achterkleinkozijn was van de oud-burgemeester Henri Van Nerum.
Henri Paillet voerde een schild van *"zilver met leeuw van sabel, overdekt met een band van keel"*.
Hij behoorde tot de nieuwe generatie, de mannen geboren na het schrikbewind.
In 1825 was hij te Geldenaken in het huwelijk getreden met Euphrasie Viré (°1806) en vestigde zich later als brouwer te Hoegaarden. Paillet werd in 1828 tot eerste directeur benoemd van de Hoegaardse muziekharmonie, die door zijn voorganger was opgericht.
In 1829 en 1848 werd hij tot gemeenteraadslid verkozen en na de dood van De Zangré – in 1849- werd hij tot Burgemeester uitgeroepen. Zijn benoeming gebeurde op de 10-08-1849. Tien dagen later legde hij de eed af.
Hij regeerde tijdens de eerste jaren van het opkomende liberalisme, doctrine die hij had aangenomen, ofschoon hij uit conservatieve kringen stamde.
Henri Paillet was feitelijk de speelbal om de nieuwe liberale gedachte te Hoegaarden binnen te brengen.
Zijn enig noemenswaardige werk was de instelling van een doeltreffende veldbewaking te Hoegaarden. Dit geschiedde in 1853, doch een paar maanden nadien maakte hij voornemen kenbaar ontslag te nemen. Hij trad af als burgemeester ten voordele van Louis Alexander Putzeys, de grootste liberaal die Hoegaarden ooit heeft gekend. Paillet bleef nochtans onder diens bewind als raadslid fungeren, ter vervanging van Putzeys in de gemeenteraad.
In 1854 verliet Paillet Hoegaarden en ging zich te Geldenaken vestigen.

Henri-Joseph Paillet (Lathuy 12.04.1802), landbouwer-brouwer trouwde met Euphrasie Viré (Jodoigne 1806) en zij vestigden zich te Hoegaarden waar hun 7 kinderen werden geboren; begin april 1854 verhuisde de hele familie naar Jodoigne met uitzondering van dochter Eulalie Henriette die al in Jodoigne woonde. Zij was op drie augustus 1852 te Hoegaarden getrouwd met Jean Joseph Bon Enfant (Jodoigne 15.01.1827), bediende, hoofd van de burgerlijke stand te Jodoigne.

(wordt vervolgd)

De *Reensteen*, erfgoedtijdschrift tussen Hageland en Haspengouw

(Caroline Geens)

Het nieuwe tijdschrift, een trimestriële uitgave van de vrienden van de Stedelijke Musea Tienen vzw in samenwerking met de Heemkringen van Linter, Glabbeek en Hoegaarden is er
Een 'reensteen' was gemaakt uit natuursteen voor Hoegaarden in Gobertange en duidde de grens tussen akkers of gebieden aan.
Tienen staat als centrale 'reen' en wil daarmee de motor van de samenwerking zijn.
Het opzet de wetenschappelijke waarheden combineren met levendige orale aanvullingen van mensen die in het veld staan.

Reensteen uit Gobertange

Binnen een straal van 40 km om en rond Geldenaken, in Gobertingen werd de witte zandsteen gedurende eeuwen ontgonnen.
De steensoort laat zich goed bewerken en bestaat uit zand en kalk. Door de vermenging en de blootstelling aan de lucht verhard de steen waardoor dat hij makkelijk bewerkbaar is. De steen werd per boot langs de grote Gete vervoerd.
Eeuwenlang wordt deze steen om zijn schoonheid en kwaliteit door befaamde architecten gebruikt bij de bouw van prestigieuze monumenten zoals de Grote Markt en het stadhuis van Brussel, de kathedraal van Mechelen, de Lakenhalle van Ieper en tal van andere monumenten in België, Frankrijk en Nederland.

Nut van de reensteen

Steengroeve Gobertange

De 'reensteen' was perceel afbakenend, de steen werd voor 9/10 in de grond gestopt.
Alvorens een perceel te ploegen moesten alle boordstenen ontbloot worden. Dit was een hele karwei vertelt landbouwer op rust, Rik Cipers.

Een parameter die een grote rol heeft gespeeld in het aantal gebruikte 'reenstenen' is de grootte van een perceel. Dit was in de jaren 1900 afhankelijk van het aantal kinderen. Ieder kind kreeg zijn perceeltje. In geval van hongersnood kon men er allerlei voedingsgewassen op telen.

Huidige Situatie

Een landmeter staat in voor het vastleggen en wijzigen van perceelgrenzen. Hij stelt het grafisch plan op en legt de perceelgrenzen vast, dit plan bevat eveneens de coördinatenlijst, de identificatie van hoek- en knippunt van de perceelgrens en de ligging van ieder punt in het assenstelsel. Op die manier kan de grenslijn steeds gereconstrueerd worden indien de 'reensteen' verdwenen of weggezakt is.

De brochure ligt gratis ter beschikking op de dienst cultuur, in de bibliotheek of in het toeristisch infokantoor van Hoegaarden.

HOEGAARDSE PARODIE DOOR *RIK CIPERS* OP HET NIEUWE TIJDSCHRIFT

DEN RIENSTIEN

Boordsteen zo zuiver wit
Recht uit Gobertingen
Een minuscule ijsberg
Enkel het topje te zien
Soms verdoken in de grond, soms zichtbaar
Grenzen worden vastgelegd
Met spade hem menig uur gezocht
Twisten van te ver geëgd
Rechtspraak door gerecht nooit ver weg
Handgemeen kwam er soms ook bij
Te ver geploegd of gezaaid
Gespoten of gemaaid.

Allen zijn ze nu verdwenen
De 'rienstienen' groot en klein
Rustend op de kant van de gracht
Of ondergeploegd door de vracht
Als souvenir nog waardevol
Gij mooie steen, mocht ge kunnen praten
Soms vervloekt of verstopt
Met sporen van de ploegschaar
Op je lijf of afgerukt van je teen
Met weemoed en een zucht
Wij zullen ze nooit vergeten
De grenzen van onze vrucht.

Antwoord op de blog van Marleen Lefèvre over Canadezen te Hoegaarden in 1919

Neefje Pieterjan (Hauthem) had weet van een grote verzameling postkaarten in Tienen, waaronder 12 met de kiosk. Er zaten wat schatten tussen. Dit is de eerste, een kaartje geschreven door een Canadees, Alex, die in Hoegaarden verbleef (dik tegen zijn zin, zo blijkt uit het bericht...'awful place') en er dagelijks een 'parade' moest houden. De kaart werd geschreven op 7 maart 1919. Ik VERMOED dat de Canadezen na wapenstilstand op 11 november 1918 hier nog moesten aanwezig zijn tot na het verdrag van Versailles op 28 juni 1919. **Of is deze veronderstelling niet juist?? Waren er hier Canadezen toen ?**

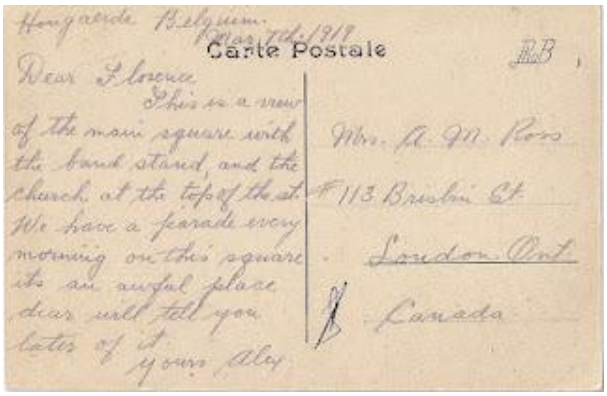

Hoegaerde Belgium, March, 7th, 1919.
Dear Florence,
This is a view of the main square with the band stand and the church at the top of the street. We have a parade every morning on this square. It's an awful place, dear, will tell you later of it.
Yours Alex

Uit het oorlogsdagboek van Louise Vander Velpen, tekst verschenen in 'Alpaidis' (43ste en 44ste jaargang, 2007 en 2008, de nummers 168 tot 172) lezen we dat er Canadezen te Hoegaarden gelegerd waren van 6 februari 1919 tot 2 mei 1919

De tekst uit het oorlogsdagboek (origineel in het Frans), met onze aanvullingen luidt als volgt:

p.127
Op twee januari zijn de Franse troepen uit Hoegaarden vertrokken.
(zondag 05.01.1918)

Sinds de zesde van deze maand is een Canadese transportcompagnie, de 'Canadian Engineering M.T.Coy' te Hoegaarden gelegerd. Wij hadden een sergeant en een sergeant-majoor (*ingekwartierd bij de familie Vander Velpen, huidige H. Dotremonttraat 6*); de sergeant is na een week vertrokken naar Branchon tegen Ramillies en vorige vrijdag is onze sergeant-majoor Alex Greig van Winipeg ook weggegaan, hij verblijft nog altijd in Hoegaarden, maar hij heeft ten huize Nijs *(op de 'Plek', huis Adams-Nijs, nu appartementen Bams-Swellen)* de kamer van de zijn adjudant genomen, die met permissie vertrokken is. Als ze nog hier zijn wanneer de adjudant terug is, zal hij terug bij ons komen logeren. Ik voeg

erbij: 'Pet êt, pe't êt' pas'[7], zoals zij zich uitdrukken. Al die Canadezen zijn eigenaardige types, men zou beweren dat zij maar half beschaafd zijn. Wat het '*savoir vivre'* aangaat verschillen zij als dag en nacht met de Fransen. En of het officieren of soldaten zijn, ze zijn allemaal hetzelfde op dat vlak. Bij Loriers maken ze het eten klaar voor de officieren, de kapitein gaat aan het venster kijken terwijl ze bij Loriers aan het eten zijn. De officier die bij Goidts (*Doelstraat, wijnhandel, nu appartementen, Goidts was getrouwd met een Vander Velpen)* logeert blijft tot 3 uur 's nachts weg zonder verwittigen en dan komt hij binnen

p.128
langs het raam of zoals enige dagen geleden, dan hadden ze een ruit ingeslagen. De sergeant-majoor die wij de eerste dag hadden zei papa en mama en ons sprak hij aan met onze naam. Twee keer heeft hij een tolk meegebracht uit de Verenigde Staten, die heel zijn jeugd in het college en de universiteit had doorgebracht, hij is ingenieur; voor de oorlog was hij vier jaar in Frankrijk en meer dan een jaar in België en toch heeft hij nog altijd die ongemanierdheid van de Amerikaan. Maar het meest waren we verbaasd over hun opvatting over de familie. Ze trekken allemaal zeer jong het huis uit en vragen nooit meer naarhun broers en zussen en zelfs niet meer naar hun ouders.
Terwijl de Candezen hier waren hebben wij ook tweemaal Fransen gelogeerd.
(zondag 23.02.1919)

Sinds de 2de mei zijn de Canadezen vertrokken. Sinds die dag is het eindelijk rustig te Hoegaarden.
(maandag 12.05.1919)

Bestuursleden Heemkundige Kring:

Yvette Kleynen (voorzitter), Rik Cipers (ondervoorzitter)
Etienne Grooten (secretaris), Elise De Dobbeleer, Diane Nitelet, Bart Hendrix, Arthur Van Nerum, Caroline Geens, Wasily Pedjko, Bouthé Irène, Saelmaekers Erik, Maurice Dodion,

Heemkunde-Hoegaarden geeft 2 tijdschriften uit.

- Alpaidis (verschijnt 4 x per jaar) en kost 12.5 €
- Familieschoon, tijdschrift van de Confrérie van de V Geslachten (verschijnt 4 x per jaar) en kost 12.5 €

Men kan zich ook abonneren voor de 2 tijdschriften en dan kost het maar 20 €

Ons rekeningnummer : 310-0370021-52
Onze website: **www.heemkring-hoegaarden.be**
Inlichtingen: Etienne Grooten, Residentie Beatrijs 169 te 3300 Tienen 016/81 72 35
of e-mail: dodionm@hotmail.com

[7] Sic, 'misschien, misschien ook niet' (peut être, peut être pas!)

Inhoud Alpaidis 47ste jaargang, (2011)

Anno XLVII nr. 182 1/2011
Bij de palmprocessie van zondag 27 april 2011 *(Maurice Dodion en Wasily Pedjko)*
Jean-Baptiste Dumont, de eerste burgemeester van Hoegaarden na de Belgische onafhankelijkheid *(Maurice Dodion en Wasily Pedjko)*
De verdwenen 'Zwaluwenhoeve' van de familie Collard *(Maurice Dodion en Wasily Pedjko)*
Hoegaardiers onder Napoleon *(Maurice Dodion en Wasily Pedjko)*
Ridderopname bij de Biergilde in de Cruysblockhoeve bij Rik Cipers *(Maurice Dodion en Wasily Pedjko)*
Inhoud van Alpaidis, Familieschoon en 't Moutstockje, jaargangen 2010 *(Maurice Dodion)*

Anno XLVII nr. 183 2/2011
Herdenkingsnummer Pierre Celis(1925-2011), wiens oud Hoegaards bier voor het eerst officieel werd geschonken in de toenmalige taveerne van 't Nieuwhuys museum *(Maurice Dodion en Wasily Pedjko)*
Kadasterplan Popp ontsloten *(Maurice Dodion en Wasily Pedjko)*

Anno XLVII nr. 183 2/2011
Philippe Joseph De Zangré, burgemeester van Hoegaarden (1812-1830 en 1836-1849) *(Maurice Dodion en Wasily Pedjko)*
De vierkantshoeve en haar bewonersuitbaters te Outgaarden *(Maurice Dodion en Wasily Pedjko)*
Het Hoegaards dialect; Bij een nieuwe publicatie van Ivan Laloup (*Maurice Dodion)*
Een flatterende beschrijving van het Hoegaardse *'stads'* centrum en een foute brouw-informatie *(Maurice Dodion)*
Hoegaardiers onder Napoleon *(Maurice Dodion en Wasily Pedjko)*
Missioweekend: '*solidariteit zonder omwegen'* 14/15 oktober 2011 *(Maurice Dodion en Wasily Pedjko)*
Digitalisering van het Hoegaardse erfgoed *(Maurice Dodion en Wasily Pedjko)*
Nieuwsjes: taalgrens, uurwerk van Guillaume Fourie (1817), P.J. Verhaghen op drie locaties

***Anno XLVII nr.* 185 4/2011**
Philippe de Zangré, de tweede burgemeester van Hoegaarden na de onafhankelijkheid van België (vervolg) *(Maurice Dodion en Wasily Pedjko)*
De vierkantshoeve en haar bewonersuitbaters te Outgaarden (vervolg) *(Maurice Dodion en Wasily Pedjko)*
De drukkerij Smeesters (*Maurice Dodion en Wasily Pedjko)*
Dag- en avondcursussen Snit en Naad- een vergeten facet van het gemeentelijk onderwijs (Maurice Dodion en Wasily Pedjko)
Digitalisering van het Hoegaardse erfgoed (vervolg) (*Maurice Dodion en Wasily Pedjko)*